

И тя взела жълтицитѣ и безценнитѣ камъни
скрила за своя синѣ.

Гривѣ излѣзълъ съ наведена глава, легналъ с
своето одърче въ пещника и горчиво заплакалъ.

На другия день мащехата събудила Грива р
рано, дала му една голѣма торба, казала му д
изтърве въ езерото и му поржчала, ако русалката
покаже пакъ златна торба да излѣже, че е не
и да я вземе. Гривѣ направилъ както му било по
чано и вечерята извикалъ русалката. Но още
първото си спущане русалката извадила сжщата не
торба и Гривѣ, като не можелъ да лѣже, отишелт
само съ нея въ къщи. Скарала му се мащехата и
следния день го изпратила пакъ на езерото. Но и
вечеръ станало сжщото.

Най-сетне мащехата решила да изпрати своя с
Научила го тя какъ да излѣже и му дала торб
Рамъ отишелъ на езерото, пустналъ торбата и кат
стъмнило, извикалъ русалката.

— Кой си ти и защо ме викашъ? — запит
го русалката.

— Гривѣ. Изтървахъ си торбата въ езерото.